

lidt paaagtet her, ogsaa, synes jeg, af den københavnske Presse. Det kunde jeg slet ikke forstaa. Derfor rettede jeg denne Forespørgsel til det ærede Medlem om, hvad der var gjort ved denne Sag.

Med Hensyn til det ærede Medlems Spørgsmaal om, hvorvidt Sagen har været drøftet eller i det hele taget behandlet som Sag i Boligkommissionen, røber jeg ikke nogen særlig stor Hemmelighed ved at meddele, at jeg som Medlem af Boligkommissionen ikke har haft Lejlighed til at være med til at behandle denne Sag der, og jeg tror heller ikke, at den er blevet behandlet der som Sag. Maa jeg imidlertid, medens jeg har Ordet, sige, at jeg nærer ogsaa nogen Tvivl om, hvorvidt Boligkommissionen egentlig er det rette Forum at forelægge den Sag. Boligkommissionen kan kun beskæftige sig med det Spørgsmaal efter at have faaet indhentet Oplysning om, hvordan de forskellige Forhold stiller sig, dels hos de forskellige Grundejere, dels hos de paagældende Autoriteter her i København, Bygningskommissionen og Sundhedskommissionen. Hvis Sagen skal undersøges af Boligkommissionen, [vil det kun være at gaa en Omvej. Der er ikke det mindste til Hinder for, at Københavns Borgerrepræsentation eller de nævnte Institutioner, maaske efter Ministeriets Anmodning, kunde foretage disse Undersøgelser og faa den Sag tilrettelagt. Hvad det gælder om, er at faa handlet hurtigt, og hvis der er noget om den Sag i det hele taget, synes jeg, der maa tages Hensyn til de forfærdelig vanskelige Forhold, vi har for Tilvejebringelse af Bygningsmaterialier. I Øjeblikket er Forholdet det, at der næsten ikke er Tale om, hvad Materialierne koster, men kun om de kan faas eller ikke, og det kan ikke nægtes, at hvis der i et Antal som det, det ærede Medlem har nævnt, er Kvistetager, der kunde indrettes til Beboelseslejligheder, vil der jo dertil ikke nær kræves de Materialier, som der kræves for at skaffe nye Bygninger. Derfor har det interesseret mig at faa de Spørgsmaal klaret, jeg skal dog ikke i den Anledning gøre nogen Henstilling til den højtærede Minister eller til det ærede Medlem, som er Medlem af Københavns Borgerrepræsentation. Efter at Sagen har staaet paa saa længe, har det, som sagt, overrasket mig, at den har yakt saa lidt Opsigt her i København. Det var derfor, jeg rettede min Forespørgsel til det ærede Medlem. Boligkommissionen har imidlertid ikke beskæftiget sig med det Spørgsmaal som Sag.

Christiansen: Jeg vil gerne have Lov til i Anledning af den Forespørgsel, det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) rettede til den højtærede Minister, at sige, at det forekommer ogsaa mig, at det i dette Tilfælde er at gaa over Aaen for at hente Vand, for det ærede Medlem, der sidder som Medlem af Københavns Borgerrepræsentation, kan naar som helst stille Forespørgsel eller Forslag til Magistraten om at træffe visse Dispensationer fra de bestaaende Love baade i den ene og den anden Retning. Det forekommer mig unyttigt at indskyde et nyt Led, som ikke i den foreliggende Sag er nødvendigt, naar man har Adgang til at anmode Københavns Magistrat om at undersøge, hvad der muligvis kunde udrettes paa det Omraade, og om det overfor Hensynet til Brandfare og Hygiejne og andre Ting lader sig forsvare at foretage saadanne Omdannelser imod de Grundsætninger, hvorpaa det moderne Byggeri har hvilet. Om det ærede Medlem saa indenfor Københavns Kommunalbestyrelse kan vinde Gehør og vinde Flertal for sine Anskuelser, er jo et andet Spørgsmaal. Jeg har haft Lejlighed til at se de Opraab, som Københavns Grundejerforening har udsendt, og jeg ser jo ogsaa Tendensen i dem. Man ønsker disse Omdannelser, staa der i Skrivelserne, for i saa høj Grad som muligt at modarbejde det kommunale Byggeri. Man vil altsaa gøre de Huse, man har, hvad enten de er nye eller gamle, mere rentable. Om man overfor det offentlige vil yde noget til Erstatning, derom foreligger der intet i dette Øjeblik, men det kan være, at det er Forudsætningen. I alt Fald vil naturligvis Skatterne blive højere. Jeg synes, ærlig talt, at da Sagen i saa høj Grad er københavnsk, maa Københavns Kommunalbestyrelse være det Forum, hvor Sagen tages op, og der vil det ærede Medlem kunne faa Sagen langt mere tilfredsstillende oplyst ved Hjælp af de Arkitekter og Ingeniører, som da faar med den at gøre. Jeg lægger imidlertid ikke Skjul paa, at jeg mener, der [er mange, der under disse Forhold vil vægre sig, saa meget de kan, imod, at der som Følge af den nuværende Nødssituation opstaar Bebyggelsesformer, som vil vedblive at eksistere gennem mange Aar, men ikke er saa gode som dem, hvortil Befolkningen efterhaanden har vænnet sig. Det Fattigbyggeri, som der efter Kriser er opstaaet, og hvoraf vi endnu har Minder i København, virker jo ikke tiltalende. Jeg er derfor ikke sikker paa, at man i sagkyn-